

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Meyeri S. Literarum Doct. & Prof. Uxor
Christiana Sive De Conjugio Inter Duos Deque Incestu Et
Divortiis, Dissertationes Tres**

Meier, Johannes

Amstelædami, 1688

Q. IX. An mulieri nuptiæ cum patris consanguineæ sororis defunctæ
marito sint licitæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40272

tionem contineri personarum & non graduum; adeo ut quæ personæ ibi in linea collaterali non recensitæ, illæ nec censeantur prohibitæ. 3. Hoc in casu nec personam nec gradum similem prohiberi. 4. non esse hic identitatem sed disparitatem rationis. Siquidem omnes prohibitiones ex isto principio fluant Lev. 18: 6. Quæ argumenta omnium oculis exponimus, ut videant quid in ejusmodi casu statendum. Ad exempla ante Legem supra respondimus, quæ nobis neutquam imitanda, cum non caruerint nævo. Secundum argumentum, personas tantum esse vetitas in Levitico, etiam non admittimus. Contrarium hactenus probavimus, & in sequentibus fusius probabimus. Tertium & 4. dubium satis solutum esse puto ex iis, quæ dicta sunt.

XXI. Questio septima, An alicui defunctæ uxoris dimidii fratri filiam ducere integrum sit? & Si perdimidum fratrem consanguineus intelligatur, qui cum sorore ex eodem patre prognatus, decisa est hæc quæstio ex præcedenti, cum consanguineus frater & consanguinea soror pro fratre & sorore habeantur ex Lev. xviii. 9. 11. Si vero frater sit privignus ex aliis parentibus natus, conjunctio non habet difficultatem. Sub hac distinctione mihi videtur admittendum esse, quod negative respondit Fac. Theol. Lipsiensis An. 1657. apud Dedeck. in Append ad vol. 111. Conf. L. 3. sett. 2. Tit. 3. Num. 6. Ob eius seines vorigen Weibes stießbrudern tochter hebrahen hōnne? Ubi procul dubio frater uxoris intelligitur, qui est mariti filius ex alia uxore, & privignus appellatur. Cum igitur conjugium cum sororis privigna licitum sit, etiam licitum erit cum privigni fratri filia. Sed vero cum consanguineæ sororis filia acque est illicitum ac cum germanæ filia. Atque ita ad hanc quæstionem de consanguineæ sororis filia negative respondit Consistorium Misnense apud Dedeck. Conf. Th. vol. 3. Sett. 2. Tit. 3. Num. 14.

XXII. Questio Octava, An viduæ liceat detuncti mariti consanguineæ sororis filio nubere? Respondet Fac. Theol. Rostoch. An. 1575. apud eundem Ded. loc. modo citato Num. 16. negando. Cui sententia etiam accedo, quia consanguinea soror in sacro Codice sororis titulo gaudet, & prohibita est. In ejusmodi casibus tamen circumstantiæ ponderandæ, an res adhuc integra, & ex ignorantia Legum ejusmodi matrimonium personæ elegerint. **Quæstio nona** sequitur, An mulieri nuptiæ cum patris consanguineæ sororis defunctæ marito sint licitæ? Resp. eas pugnare cum Legibus Mosaicis Lev.

CAETERISQUE NUPTIIS ILLICITIS. 65

Lev. xviii. 14. xx. 20. cum idem sit propinquitatis gradus, adeo que implicite & per consequentiam prohibitus, quemadmodum in similibus casibus visum est. Fac. Theolog. Jenenlis apud Dedeck, in Append. ad Vol. 3. l. 3. Sect. 2. Tit. 3. p. 835. easdem illicitas pronunciat. *Quæstio decima*, An patruo vel avunculo viduam filii ex sorore vel fratre; item an viduo defunctæ uxoris materteram ducere fas sit? Respond. Neg. ex collatione locorum Lev. xviii. 13. 14. & Gen. ii. 24. cum patruus fratri filio, qui cum uxore sua in unam carnem coalescit, sit loco patris. Reverentia igitur, pudor & honestas ab illis nuptiis abstinere suadent. Accedit, quod uxoris consanguinei etiam sint mei; Sive liberi supersint ex primo conjugio, sive non. Vide Brouw. de Connub. Lib. ii. c. xv. §. 7. 8.

XXIII. *Quæstio xi.* An patrui defuncti uxorem ductam retinere liceat? Huld. Zwinglius b. m. in *Erist. ad fratres dilectos*, ad quæstionem hanc, placet, inquit, ejus fratri sententia, qui legem intelligit, *vivo patruo non retegenda esse verenda uxoris ejus*. Quam tamen deinde corrigit hisce verbis: Sed occurrit hoc inexplicabile, quod lex de non tangenda uxore fratri hanc interpretationem legis non admittat; nam alias notum est, quod vivente fratre vel patruo, non licebat ejus uxorem attingere propter adulterium. Patet enim, quod *lex hoc intendit, ut mortuo fratre aut patruo non liceat ejus uxorem attingere*. Ad hoc dicimus, nobis omnino videri, hanc esse sententiam legis. Deinde subnectit: *Reete autem videmini censuisse, dum per charitatem nepoti patrui defuncti uxorem pronunciasti non esse admendam*. Ita optime judicavit beatus Zwinglius. Quemadmodum Mosem matrimonia nonnulla vetita, de facto contracta, non dissolvisse, sed poenam duntaxat addidisse, legimus Lev. xx. 20. 21. Idemque Abrahmi, Jacobi, aliorumque comprobant exempla. Neque Nathan dissolvi jussit matrimonium Davidis cum Bathseba. Quod tamen ad omnes gradus, cum primis ad ascendentes & descendentes in linea recta, non esse extendendum, poena ejusmodi transgressoribus indicta abunde docet Lev. xx. In similibus igitur exemplis idem erit sentendum.

XXIV. *Quæstio xii.* An ab avunculi uxore abstinendum? Reip. Affirm. Siquidem tale matrimonium haud obscure prohibitum Lev. xviii. 13. 14. Cum avunculi & patrui uxor in pari gradu